Ч. 281 Пятниця 17 (29) грудня 1899. Рік IX

Виходить у Львові що два (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

(З угорскої делеґациї. — З комісиї для контролї довгів державних. — Кн. Николай чорногорский в грошевих клопотах. — Вісти з Туреччини.)

Угорска делеґация відбула вчера пополудни два повні засїданя, на котрих ухвалила 4-місячну буджетову провізорию. Против тої ухвали промавляв пос. Уґрон, з сторонництва независимих, і заявив, що єго сторонництво буде голосувати против провізориї, бо не має до теперішного спільного правительства ніякого довіря. Після гадки бесїдника, Австро-Угоршина не має з тридержавного союза ніякого хісна, а цїлу користь витягає лиш Німеччина.

Вчера відбуло ся на жадане правительства засїданє комісиї для контролї державних довгів, на котрім більшість, зложена з президента др. Фукса, бар. Чедика і бар. Доблъгофа ухвалила видати австро-угорскому банкови суму 118,318.949 корон на покрите намїреного випущеня в обіг 5-коронівок. Против того голосували посли: др. Бляжек і др. Козловский, а ґр. Монтекукулї оправдав свою неприсутність. Посли Бляжек і Козловский зголосили против тої ухвали, на їх погляд, незгідної з приписами закона, протест до протоколу.

Кн. Николай чорногорский приїздить в короткім часї до Відня. Після чорногорских жерел цїлию подорожи кн. Николая має бути полагоджене кількох фінансових справ. Як звістно Чорногора є у великих фінансових клопотах і винна двом віденьским кредитовим институциям досить поважні суми, за котрі від якогось часу не могла платити навіть відсотків. Крім того винна Чорногора Австриї около пів міліона по части за пофальшовані по части за невиплачені перекази почтові, в наслїдок чого Австрия зірвала з нею почтовий договор і занехала з Чорногорою виміни почтових переказів Крім того як оповідають, наміряє кн. Николай при нагоді віденьскої візити затягнути тут позичку. Вкінци має ся подорож і політичну цїль. Именно в Петербурзї нерадо глядять на виступи кн. Николая против Австриї і тому кн. Николай хотїв би тепер навязати добрі відносини з віденьским кабінетом.

В Константинополи відбувають ся від якогось часу ріжні тайні суди і западають такіж вироки. Многі люди гинуть безслїдно, як то бувало ще в давних часах, що від зморщеня невдоволеного ока султаньского зависїло. або житє або смертельна купіль в филях Босфору. Недавно всї амбасадори мусїли громадно вставитись за кількайнайцятьма визначними Турками, котрих засуджено на кару смерти за те, що удали ся були до анґлійского амбасадора з желанями щастя у війнї з Бурами. В сих „желанях" добачив султан замах на єго права, бо тільки він, після звичаю, може складати подібні желаня. Недавно знов заряджено облаву на ріжних підозрілих людий, много їх увязнено, а який постиг їх конець, ніхто не знає. Один тілько і то шурин султана Дамад-Магмуд, утїк з рук турецкої полїциї. Єго утеча оповідає ся тепер по цїлій Европі. — Князь удав ся був в повозї з двома синами на прогульку в охрестність Константинополя (тим звів шпиґунів), відтак всїв до ожидаючого єго човна і дістав ся ним на француский корабель, що випливав з Дарданелїв. Турецка полїция добачила опісля утечу Дамад-Магмуда і кинула ся на здогін за кораблем, але натрафила на инший француский корабель і тим лише скомпромітувала ся. Шурин султаньский найшов захист у Франциї. Султан почав домагати ся видачі єго на основі того, що Дамад-Магмуд, яко свояк султана, підлягає родинним правам династичним і не може користати з межинародних постанов о політичних збігцях. Однак Франция відмовила султанови а тоді падишах винайшов иншу ключку, щоби добути Дамад-Магмуда на свій суд султаньский. Именно зажадав видания збігця, але вже не яко політичного переступника, але яко простого дефравданта. — Султан закинув свому шуринови. що брав від Анґлїйцїв гроші на перекуплене башів, що мали рішати, чи Анґлїйцї чи Німцї мають дістати концесию на зелїзницю в Баґдадї, а одержані гроші і дарунки не роздав, а задержав собі. Тим допустив ся двох каригідних вчинків, а то вів справки, обиджуючі честь турецких достойників і сповнив дефравдацию. Також домагав ся султан видачі обох синів Дамад-Магмуда, котрі за-для вини батьківскої не тратять своїх прав у вітчинї, а лише, після турецкого кодексу, мають віддатись опіцї султана. Дамад-Магмуд, що ще не хотїв загинути в темних казаматах або в филях Босфору, заявив перед сьвітом, находячи ся в Парижи, що всї закиди

---

20)

МИСТЕЦКИЙ ЗЛОЧИН.

(З анґлійского — Родриґа Оттоленґі.)

(Дальше).

— Раз ще мушу вас спитати — перебив Барнес — чи можете менї доказати, що ви не муж Рози Монтальбон?

— Чиж то не виходить з того, що видала менї ті папери?

— Цїлком нї — відповів Барнес. — А якби ви були справдї єї мужем і хотїли подружити ся з панною Ремзен, чи не схотїлиб ви тодї за яку небудь цїну добути доказів, що ваше вінчане з Монтальбон неважне.

— Невірний Тома з вас, пане Барнес, але мушу вам дати вже й инші докази.

Говорячи то, підійшов до бюрка і виймив звідтам папери.

— Ось зізнане тої особи, а коли вам і того ще мало, то ось сьвідоцтво вінчаня Монтальбон з моїм свояком — тут обернув ся до пана Нейлї. — Дехто долучає у нас, як знаєте, до таких сьвідоцтв свою фотоґрафію. Чи то пане Нейлї чоловік, якого ви знали?

— Ваша правда, тепер пізнаю добре лице, а ваше було менї цїлком чуже. Отсего чоловіка уважав я все за мужа Монтальбон і найгіршого драба.

— Щож ви на те, пане Барнес?

— Пане Мічель, можете менї сказати, хто єї убив? — спитав несподївано.

— Менї здаєть ся, що я необовязаний відповідати вам на то питане.

— Коли так, то пращайте. Пане Нейлї, я на ваші услуги.

— Лишіть ся, прошу, пане Нейлї — вмішала ся Емілїя. — Атже ви ще не натїшили ся малою Розою, а зробите менї велику приємність, як возьмете участь в нашім весїльнім пирі.

— І щож, пане Барнес, жінка забирає вам сьвідка, бо маю надїю, що пан Нейлї не відмовить нам.

— Лишу ся дуже радо, а ви, пане Барнес, простіть, що оставлю вас самого.

— Добре маєте, лишіть ся і бажаю вам всїм щастя. Пращайте! — Сказавши то, відійшов.

— І погадай лиш, царівно моя — сказав по єго відходї Мічель, що той пан був певний, що ти стала жінкою убийника. Щож ти на то?

Замість цїлої відповіди надставила єму чоло, котре він ніжно уцїлував.

XVI.

Барнес відкриває слїди.

Мічель з жінкою виїхали на другий день по вінчаню в подорож на захід, приобіцявши матери і сестрі, що перед кінцем лїта стрітять ся в горах.

На початку липня Ремзени і Равльстони удали ся до малого місточка Джефферзон, в державі Ню-Гемшір, положеного на підгірю. В половинї того місяця приїхав там і Рандольф, і немило був здивований, стрітивши при входї до готелю Торета, котрий видко не тратив ніякої нагоди, аби зближити ся до панни Ремзен.

Торе також не утїшив ся з тої стрічи і рішив, що треба як найскорше дїлати.

І скористав ще того самого вечера з першої стрічи з Дорою.

— Панно Доро — сказав, приступуючи відразу до річи — пригадуєте собі нашу розмову зперед кількох тиждни о самотї серця і души і о тузї за дожизненим товаришем житя?

— Так — відповіла щиро — чи ви хотїли би єї тепер докінчити?

— Як позволите. Певне памятаєте, як ви тодї сказали, що вашу гадку в тій справі скажете аж по вінчаню сестри.

— Бо я тодї гадала, що буде менї єї дуже недоставати, і що буду чути ся по тім надто самітною. Дуже менї єї не достає, але я не була самітна; ви постарали ся о те, були для мене надто вічливими і дякую вам.

— Чи говорите то поважно? — спитав скоро.

— Очевидно, чомуж би не мала я того говорити, коли то правда.

— Так, але молоді дївчата звичайно укривають свої чувства.

— Укривають? — засьміяла ся — чи гадаєте, що я була би до того спосібна?

— Надїю ся, що нї, але коли ви не чули ся такою самітною, то погадали ви може о чім иншім, наприклад о любови?

— О!

— То справа, в котрій я хотїв би пізна-

султана неоправдані і безосновні. Отже Франция не видала его, але мимо того Дамад-Магмуд задумує опустити Францию і їде до Льондона.

Новинки.

Львів дня 28-го грудня 1899.

— **Оповіщенє** дотикаюче утвореня виборчих тіл до доповняючого вибору членів і заступників тих-же до комісиї оцінковоі для податку особисто-доходового округа „Львів-місто" в місце вильосованої по мисли § 189 закона з 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 половини членів і заступників членів сеї комісиї. По мисли § 184 закона з дня 25 жовтня 1896 б. в. з. д. ч. 220 подає ся до загальної відомости, що списи контрибуентів належачих в слід § 181 покликаного закона до поодиноких тіл виборчих, а управнених до вибору членів і іх заступників до комісиї оцінковоі для податку особисто-доходового зложені будуть в протоколі подавчім ц. к. Адміністрациї податків у Львові (пл. Цлова ч. 1 поверх 1) від години 9-ої до 1) передполуднем, почавши від 29 грудня с. р. через 8 днів, т. є. до дня 5 січня 1900 включно до переглянення в ціли внесеня евентуальних зажалень. — Ц. к. Адміністрация податків.

— **Деякі властивости григорияньского календаря.** Межинародне бюро патентове Райхельта в Берлині звертає увагу на деякі властивости григорияньского календаря, і так: Після того календаря не може початок столітя припадати на середу, пятницю або неділю. Що двайцять літ припадають ті самі дні тиждня на ті самі дати, так, що можна календар зперед двайцяти літ зовсім добре уживати, так само як і новий. Січень і жовтень кождого року зачинають ся від того самого дня. Так само зачинають ся від того самого дня місяці цвітень і липень, вересень і грудень. Перший і послідний день року, скоро то не перестунпий рік, припадають на той сам день в тиждни.

— **Торжества в Римі.** В неділю о 11-ій години рано відбула ся в Римі в церкви сьв. Петра торжественна інавгурация ювілейного року отворенєм сьвятої брами „Porta santa". Торжество се довершив сам Папа в присутности достойників церковних і сьвітских, як шляхти римскої, амбасадора австро-угорского ґр. Ревертери і инших. Папу повитано з ентузиязмом. В понтифікальних ризах занесено Папу до сикстиньскої каплиці, де перед сьв. Тайнами відсьпівав „Veni creator spiritus". З відси в товаристві духовеньства і кардиналів перенесено Папу до Базиліки, де заняв приготоване місце побіч Porta santa. На звук великого дзвона в церкви сьв. Петра встав Папа з престола і в товаристві двох дияконів-кардиналів і попереджуючого его кардинала Ванутелля підійшов до сьвятої брами. Тут взяв в руки золотий молоток, жертвований ему італіяньскими епископами, і тричи ударив в „сьвяту браму", відмовляючи приписану молитву. Відтак робітники розібрали мур ослонюючий браму і еї відчинили. По тім обмито поріг і стовпи брами сьвяченою водою, відсьпівано деякі псальми і пісні при акомпаняменті оркестри під батутою звістного музика монс. Перосі'ого, відтак Папа з хрестом в руках і з сьвічкою укляк на порозі і відсьпівав гимн Te Deum. Опісля встав Папа і перший війшов до Базиліки, а за ним кардинали і запрошені гості. Тогдї відозвали ся разом всі дзвони сьвятого міста. В церкви уділив сьв. Отець всім присутним благословеньства і повний відпуст. О $1^1/_2$ години в полуднє повернув Папа до своєї палати. Опісля отворено церков для прочої публики і она виповнила еї по береги, а рух панував ще цілий день, при чім війско удержувало лад. Рівночасно о тій самій годині кардинал Сатоллї отворив „сьвяту браму" при церкви San Giovanni in Laterano, кардинал Ванутеллї в церкви Santa Maria Maggiore а кардинал Орелія в церкви сьв. Павла. При всіх торжествах брали участь товпи вірних і всюди відбули ся они спокійно.

— **Загальні збори філії товариства „Просьвіта" повіта підгаєцкого** відбудуть ся ві второк дня 2 н. ст. січня 1900 о 12-ій годині в полудне в Підгайцях в сали означеній видїлом. Кромі звичайних формальностий будуть на порядку дневнім промови о справах промислових і господарских. З сеї нагоди повинні користати громадяни цілого повіта і як найчисленнійше явити ся на зборах.

— **Убийство жінки.** Дикий случай убийства жінки, котрого допустив ся еї муж Панько Паньків в спілці зі своїм батьком, лучив ся сими днями в Седлисках коло Яворова. Оба убийники хотіли в сей спосіб пімстити ся на нещасній за те, що прогнала іх з свого дому і судово домагала ся звернення свого приданого, котрим Панько зачав був розпоряджувати, наче-б власним. Муж замордованої утік і пропав без сліду, а отець его допера в тиждень по доконаню убийства признав ся і вказав місце, де закопано трупа. Убийника арештовано, а за другим заряджено сейчас строге слїдство.

— **Як глубоко може чоловік вкопати ся в землю?** Найглубші копальнї за сьвіті суть в Трансвалю в копальнях золота. Недавно тому була звідтам звістка, що там суть копальнї на 4000 стіп глубокі. Загально припускано, що чоловік не може глубше як на 5000 стіп вкопати ся в землю, бо там тогди так вже горячо, що годї вже працювати. Але ось одна англійска газета технічна подає нову звістку, що в трансвальских копальнях вкопали ся люди вже аж на 6000 стіп глубоко. Щоби можна так глубоко спустити ся, придумано окрему машину, що розвиває через півтора мінути линву довгу на 2000 стіп. Але африканьскі інжинїри постановили ще глубше шукати за золотом. Предложено отже два проекти. Після одного має ся заводити копальнї на 10.000, а після другого аж на 12.000 стіп глубоко. Після думки інжинїра Ялеса може 2000 робітників працювати вигідно ще в глубинї 10.000 стіп, лиш треба окремими машинами напускати до копальнї що мінути по 140.000 кубічних метрів воздуха до віддиханя.

— **Смерть від ґазу.** До француского готелю у Львові заїхала перед лат. Різдвом панї Абрагамовичева, що прибула з Росиї на сьвята до Львова, аби забрати до дому свою 13-лїтну дочку з одного інститута. Вчера рано мала мати з дочкою і з сином виїхати домів і тому вже вчасно полягали спати. Коли син, що спав в иншій комнатї, прийшов вчера до матери, застав еї конаючою, а сестру мертву. Причиною смерти був сьвітячий ґаз, що добував ся цїлу ніч з незакрученої рурки ґазової.

— **Катастрофи зелїзничі.** В ночи з суботи на неділю виїхав триестиньский поїзд поспішний на поїзд товаровий, на стациї Карльсдорф коло Градця, при чім вибухла в почтовім ваґонї поспішного поїзду печ. Від сего згоріли три ваґони, один кондуктор втратив обі ноги

ти ваш погляд. Чи гадаєте, що віддаючи ся, були би ви більше, чи менше щасливі як тепер?

— Тяжко на то найти відповідь, бо то зависіло би від мого мужа, правда?

— Погадайте собі, що ми....

— О прошу, не сходіть на личні справи; не можу нічого такого погадати, бо я обіцяла, що того не зроблю.

— Ви обіцяли? Не розумію.

— Властиво я заложила ся з паном Мічелем, що перед Новим роком не заручу ся. Як виграю заклад, то Боб заплатить менї тисяч долярів. Я молода і чей можу заждати.

— А як би ваш обожатель жадав відповіди зараз?

— Було би менї то всьо одно. Як мене не досить любить, аби до тої пори заждати, то я взагалі не хочу его знати.

— Алеж нї, нї, не буду вас питати. Панно Доро, панно Доро, я люблю вас страшенно і як....

— Нї слова більше. Як мене справдї любите, то не зробить вам ріжницї заждати на відповідь до Нового року.

По тім надія Торега упала, але на ново обудила ся в нім, коли Дора сказала лагідно дальше:

— О, я не хотіла вам робити прикрости і не гадайте, що я женщина без серця, але заклад мушу виграти. Менї очевидно не зависить на грошах, але мушу показати шуринови, що умію заволодіти над моіми чувствами. Коли мене справдї любите, то не позбавите мене тої приємности.

— Нї, нї моя дорога дівчино. Лише скажіть, скажіть, чи можу мати хоч іскру надії?

— Очевидно, кождий чоловік мусить еї мати, але вам не можу нічого сказати, або програю заклад А тепер, добраніч.

Рандольф переходив пекольні муки в послїдних тиждних. Дора була для него доброю і ніжною, але иншої відповіди як ту, що мусить ждати, не міг від неї одержати.

Тимчасом Барнес займав ся безнастанно в Новім Йорці всім, що могло мати яку небудь звязь з загадками, яких не міг розвязати, а то доводило его майже до божевільности. Одно стало для него ясне, що Фішер не мав нічого спільного з крадежию в поїздї. Шпигуни Барнеса вивідали ся, що в тім самім часї був він в цїлком иншій стороні краю.

Отже ціла справа мимо всяких заходів майже не поступила наперед. Однако вкінци прийшла ему добра гадка до голови. Але щоби еї перевести, мусів дожидати повороту Мічеля з подорожи.

Дізнавши ся, що молода пара вже вернула до Нового Йорку — то було в падолистї — пішов Барнес до Мічеля.

— Чи суть які вісти о рубинї моеї жінки? — спитав Мічель, витаючи его ввічливо.

— На жаль нї, пане Мічель, неможливо було менї попасти на его слїди, але я рішив ся на одну річ, що може вас здивує. Я прийшов просити, аби ви не відмовили менї своєї помочи і підпори до викритя убийника.

— То розуміє ся само собою. Чиж я не говорив вам зараз, що радо то зроблю.

— Правда, але доки я сам гадав, що ви маєте з тим щось спільного, то не міг відкликати ся до вашої помочи.

— То вже мене не маєте в підозріню?

— Нї, я дійшов вкінци до пересьвідченя, що ви невинні і жалую, що так пізно пересьвідчивсь я о тім.

— Чи можу знати чому ви змінили свій погляд?

— Очевидно. Як вам відомо, я чув розмову о закладі, відтак прийшла крадіж, відтак убийство, відтак друга крадіж, а всьо то в часї означенім вами до виграня закладу. Одного з тих допустили ся ви без сумніву і наймовірнїйше тої другої крадежи, бо ви не були би за неї карані в тих услівях. В якім відношеню стоять ті крадежи з убийством, я рішив ся доказати. Тимчасом гадаю, що злодій єсть рівночасно і убийником. Одну нитку маю, за котрою доси не міг я іти, але коли еї возьму, доведе мене до правди.

— А та нитка?

— Найдений ґузик. На таку дивну обставину, що він подібний до вашого ґарнітуру, мусить ся найти пояснене, котре представить річ в правдивім сьвітлї.

— Якоїж помочи хочете від мене?

— Доки я вас мав за виновника, був пересьвідчений, що ви сказали неправду, говорячи, що на семім єсть голова Шекспіра і що має его ваша жінка. Тому привязував я вагу до того ґузика. Але тепер прийшла менї нова гадка. Тодї, коли я вас перший раз повідомив о убийстві, хотіли ви ґузик оглянути, а відтак ви віддали менї его з спокійним усьміхом. Колиб він був для вас небезпечний, мусїлиб ви незвичайно володїти над собою, аби менї его віддати. Тепер прошу, аби ви менї відповіли, по чім ви тодї пізнали, що той ґузик не з вашого ґарнітуру?

— Передусім тому, бо знав, що суть лиш три такі, а що я мав їх всї три, то був певний свого, тим більше що між ними єсть якась ріжниця. Чи маєте той ґузик при собі?

— Ось він.

— Коли панна Ремзен замовила їх, велїла на кождім ґузику вирізати у волосю маленьку букву, на головах Ромеа *Р.*, бо моє імя звучить в скороченю Рой, а на головах Юлії *Ц.*, бо я називаю еї звичайно царівною. На перший погляд тих букв не видко, аж крізь побільшаюче скло можна їх побачити, возьміть же і огляньте добре свій ґузик.

— Правда, то важна річ! То голова Юлії, отже повинно бути Ц. Менї здаєть ся, що роблено якісь проби, але долото зсунуло ся і лишилась сказа.

в огни, і в шпитали в Градци зараз помер, а шість осіб потерпіли тяжкі покалїченя, і находять ся також в шпитали. Загальну втрату в огни обчисляють на 3 міліони зр. — Друга катастрофа лучила ся коло Марбурґа ad Відень де зіткнули ся два поїзди; один подорожний покалїчений. — На шляху Будапешт-Відень, недалеко Бія-Торбадь, ударили на себе два поїзди; кондуктор і чотири гонведи погибли на місци, а кілька осіб ранених.

— Повени. До таких вісток про страшні елементарні нещастя, викликані обильними виливами рік ми привикли, але на весні. Тимчасом тепер, серед зими і то як раз в місяци, коли студінь зимова сягає кульмінацийної точки, доходять вісти о великих виливах рік Сяну і Висли. Коло місточка Мриголода утворив ся на Сянї правдивий вал з ледових криг і загатив воду в ріцї. В наслідок сего затамованя, повисше тої ледової греблї, Сян грізно виступив з берегів та позаливав місточко Мриголод і инші сусїдні села, наробивши богато шкоди. — Другу подібну і небезпечну несподїванку зробила Висла. Цїла надвисляньска околиця Сандомірщини полискує ся тепер ледом від води, виступивши з берегів. Не виключене, що весняне таяне ледів, викличе ще більші вилини. Сю невчасну повінь викликали якісь значні ошибки технїчні в реґуляциї берегів та бігу Висли.

— Боляк з волосєм в жолудку. Віденьский лїкар др. Шлпф зробив сими днями операцию на двайцятьлїтній дівчинї, котрій вирізав з жолудка боляк повен волося. Тота дівчинка мала від пятого року житя таку погану навичку, що зривала собі волосє і їла. Може рік тому назад проявила ся у неї якась хороба, в наслїдок котрої она діставала часто блювоти і великий біль жолудка. Докладні розслїди показали, що дівчина має боляк в жолудку. А що хороба не уступала, то операция показала ся конечною. По розрізаню жолудка показало ся, що жолудок був в однім місци як он вилоджений грубою верствою волося, котрої кінчик входив аж до кишки, а доокола волося зробив ся боляк. По вирізаню боляка, висушене волосє важило 100 ґрамів. Оно складало ся з довгих рудих волосків — таке було волосє дївчини — і з коротких чорних волосків, походячих з пса, з котрим дівчина дома бавила ся. Як би не зроблено ще завчасу операциї, то боляк походячий від волося, був би зовсїм переїв жолудок і дівчина була би згинула.

— На смертній постели. Альзатець Шефер, що був тепер злїсним, умираючи перед кількома днями признав ся смертній постели, що в 1870 роцї, в часї війни, убив трох баварских жовнїрів. В часї облоги одної невеликої твердинї украдено єму з пасовиска кілька штук худоби. Присяг в серци месть Нїмцям і як раз того дня дістав на кватиру баварского офіцира і двох жовнїрів. В ночи, коли всї спали попідрізував усїм тром Баварцям горла стрілецким ножем, а сам утїк до Франциї, куда утїкла опісля і єго родина.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 28 грудня. Вчера пополудни відбула ся кабінетна рада під проводом мін. Віттека. — Цїсар санкционував ухвалені галицким соймом закони в справі комасациї селяньских ґрунтів і управильненя спільного права ужиткованя і спільної господарки, вкінци в справі утвореня краєвої комісиї для заокругленя лїсних ґрунтів.

Льондон 28 грудня. Daily Telegraph доносить, що Бури поставили міст на ріці Туґели. — В Преторії мають Бури ще 8000 знаменито вправлених вояків. — Анґлїйскі ґенерали в Африцї одержали приказ, аби до приїзду ґен. Робертса і Кіченера здержали ся від всяких зачіпних рухів.

Ґібральтар 28 грудня. Онегди стрітили ся тут ґен. Робертс з Кіченером і оба поїхали разом до полудневої Африки.

Курс львівский.

Дня 27-ого грудня 1899.	пла-тять	жа-дають
I. Акциї за штуку	зр. кр.	зр. кр.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	360·—	370·—
Банку кред. гал. по 200 зр. . .	—·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	273·—	278·—
Акциї гарбарнї Ряшів	—·—	180·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	245·—	250·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	91·30	92·—
Банку гіпот. 5% преміов.	109·—	109·70
Банку гіпот. 4½%	98·—	98·70
4½% листи застав. Банку краєв.	99·50	100·20
4% листи застав. Банку краєв. .	95·50	96·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . .	94·—	94·70
„ „ 4% льос. в 41 лїт.	94·—	94.70
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92·40	93·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·80	97·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	—·—	101·50
„ „ „ „ 4½%	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
Позичка краєв. з 1873 по 6%	103·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·—	94·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	92·10	92·80
IV. Льоси.		
Міста Кракова	28·70	30·—
Міста Станиславова	58·—	—·—
Австр. червон. хреста (Курс віденьский)	19·60	20·20
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	10·—	10·50
Італ. черв. хреста (Курс віденьский)	11·—	12·50
Архікн. Рудольфа (Курс віденьский)	27 —	28·—
Базилїка (Курс віденьский)	6·50	7·—
Joszif (Курс віденьский)	3·50	4·20
Сербскі табакові (Курс віденьский)	4·40	5·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	5·66	5·76
Рубель паперовий	1·27	1·28
100 марок нїмецких	58·85	59·20
Доляр америк.	2·40	2·50

За редакцию відповідає: Адам Кряховецкий.

— Отже я глядав тодї лиш того Ц, а коли єго не найшов, віддав вам спокійно ґузик.

— Той ґузик роблений видко тою самою рукою що й ваші і тепер мусите менї сказати, де ви їх купили?

— Зроблю то під одним условєм. Що небудь відкриєте, мусите мене о тім повідомити, заки розпічнете дальшу роботу і мусите менї обіцяти не викривати цїлої справи перед 1-им сїчня, коли не буде того вимагати конечна потреба.

— То значить, аби я нїкого не арештував.

— Так. Можете менї сьміло обіцяти, бо ручу вам, що злочинець не мине ваших рук. Я знаю єго.

— Що? Ви знаєте єго?

Барнес здивував ся, що Мічель признав ся до того.

— Знаю єго, то значить, маю внутрішне пересьвідчене, що то він, а нїхто инший. Позаяк я знав що я невинний, то мав над вами перевагу і слїдив єго цїлий час. Я придбав докази, але ще не досить сильні, аби можна єго арештувати. Коли ваші розслїди наведуть вас на слїд того самого чоловіка, то справа буде виграна.

— Виявите менї єго назвище?

— Нї. Лїпше як без порозуміня дійдемо до того самого вислїду. Робіть самі і скоро, бо я хотїв би, аби справа вияснила ся 1-го сїчня.

— Чому?

— То день, в котрім має рішити ся мій заклад; даю того дня обід і жду на той час цікавої розмови. Крім того не забувайте, що й ви виграли від мене обід і приймїть запросини на 1-го сїчня. Коли до того часу всьо відкриєте, тим лїпше.

— Доложу до того всїх сил, але тепер прошу о адресу ювілєра.

Мічель написав на картцї жадану адресу.

— Алеж пане Мічель, то та сама фірма, від котрої походять ваші дорогі камені, що так подібні до украдених. Я писав до неї, але она відповіла, що нїчого не знає.

— Я знав о тім — відповів Мічель усьміхаючись — то стало ся на моє порученя. Я здогадував ся, що ви перечитавши назвище на рахунку, напишете до них і тому просив їх, аби не відповідали на ваші питаня. Але в справі того ґузика не дістав я від них вдоволяючих відповідий; то можна лиш на місци провірити, а той лист стане вам в пригодї.

І оба, вдоволені своєю дїяльностию, розійшли ся.

XVII.

Новорічний обід.

Надійшов 1-ий сїчня, а Мічель не чув нїчого о Барнесї крім того, що бе ма єго в Новім Йорцї і що не знати ще, коли верне. Було єму то немило, що нїчого не знав, чи має єго дожидати при обідї, але не міг відложити приготовлень і мав надїю, що Барнес явить ся в послїдній хвили.

Обід був замовлений на 10-у годину в гостинници Дельмоніка і не ставало десять мінут до означеного часу, коли зібрали ся всї запрошені: Равльстони, Рандольф, Фішер, пан Нейлї, що рішив ся перезимувати в Новім Йорцї, Торе і ще кількох инших.

На хвилю перед 10-ою увійшов Барнес. Блискавка вдоволеня заяснїла в очах Мічеля і сейчас замінили між собою шепотом кілька слів.

— Удалось вам?

— Так, цїлковито.

— Напишіть менї на тїй картинцї назвище, а я напишу вам на другій.

Барнес зробив так, замінили карти, споглянули кождий на свою і стиснули собі руки. Карти мали то саме назвище. Барнес сїв між Торетом і Фішером.

(Дальше буде).

ІНСЕРАТИ.

Ново отворена
Аґенция дневників і оголошень
у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9.
принимає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах ориґінальних.
До
„Народної Часописи“ і „Ґазети Львівско
може принимати анонси виключно лиш ся Аґенция.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“, і всїх инших часописий принимає виключно ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Для Львова і Галичини
головний склад і експедиция
WARSZ. TYGODNIKA ILLUSTR.
находить ся
у Львові, в пасажу Гавсмана ч. 9.
Аґенция дневників і оголошень
принимає також
пренумерату і оголошеня до Warszawsk-ого Tygodnik-a Illustr.

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОҐРАФІЇ

цїлком вірні ориґіналови аж до природної величини артистично виготовлені. — В паспарту.
Цїна за портрет величини 37x45 цм. разом з портом і опакованєм **5 зр. 10 кр.**, в хороших рамах **9 зр. 60 кр.** (аж до 5-тьох клґр. франко).
Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**
Львів, Пасаж Гавсмана.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозинського під зарядом В. І. Вебера. — (Телефона число 569).